

Sub cruce

Ziar săptămânal pentru aprofundarea Evangheliei și a vieții de credință

EDITOR: Preot D. CORNILESCU, »LÄNDLI«, OBERÄGERI, CANTONUL ZUG
Lucrarea costă 1,50 CHF trimestrial pentru Elveția și 2 CHF pentru străinătate.
Comenzile și întrebările trebuie adresate la: Kuranstalt »Ländli, Oberägeri, Cantonul Zug
Telefon: Oberägeri nr. 4 53 91 . Cont curent poștal: Zurich VIII 4925

Nr. 43, Oberägeri, 20 Octombrie 1940 anul 6

Cuvântul săptămânii: Învață să argumentezi bărbătește!

Johann Arnd.

Schimbare practică.

Deuteronomul 11:18-20: *Acum, deci, ia aceste cuvinte în inima ta și în sufletul tău și pune-le ca un semn pe mâna ta, ca să fie un monument înaintea ochilor tăi și învață-i pe copiii tăi să vorbească despre asta, când stai în casa ta, sau când mergi pe drum, când te culci și când te scoli și scrie-le pe stâlpii casei tale și pe porțile tale.*

Când Hristos vine în viața noastră, prima consecință este că El ne eliberează de vina păcatului nostru. Un alt efect al prezeței Sale este că El protejează și puterea răului din noi și nu conduce de la o victorie la alta.

Există minunat în a face din Domnul Isus centrul vieții noastre. O nouă atitudine apare în toată existența noastră. Gândurile, sentimentele, acțiunile și vorbirea noastră devin diferite. Isus este atunci scopul vieții noastre.

Practic avem multe de învățat în-acest sens. Întotdeauna facem multe greșeli și nu putem evita orice înfrânare. Dar până la urmă acest lucru este normal pentru că suntem oameni.

Poate că am trăit mult timp fără Hristos. De aceea, schimbarea nu este atât de ușoară. Și totuși trebuie să ajungem în acest punct, în care să-L includem pe Salvator în toate detaliile vieții noastre.

Chiar dacă de multe ori eșuăm în acest sens, nu ar trebui să ne pierdem inima. Pentru că fiecare început este dificil. Cuvântul lui Dumnezeu ne arată în textul nostru, cât de important este să ne lăsăm influențați de Hristos până în cei mai mici detalii. Acolo scrie: *Acum, deci, ia aceste cuvinte în inima ta și în sufletul tău și pune-le ca un semn pe mâna ta, ca să fie un monument înaintea ochilor tăi.*

Pentru că Dumnezeu ne cunoaște până la ultimul detaliu și știe cât de uituci suntem, El ne oferă astfel de sfaturi practice. Când noi, ca oameni, trebuie să facem ceva și să nu uităm, ne facem și un nod la batistă. Pentru a-mi aminti, uneori am unul înfășurat în jurul degetului, din același motiv.

Trebuie să acționăm similar și în viața noastră interioară. Toată ziua suntem ocupați cu atât de multe lucruri exterioare și putem uita cu ușurință să ne gândim la Domnul Isus.

Prin urmare, conform sfatului lui Dumnezeu, ar trebui să ne facem un semn, care să ne amintească de El și de voia Lui. De exemplu, când sunt pe cale să fiu supărat, sunt avertizat de fapt că Domnul veghează asupra mea. Drept urmare, am imediat o inhibiție împotriva dorinței de a deveni furios. Acest lucru mă face mult mai ușor să evit greșeala.

Desigur există și oameni diferiți și în această privință. Dar, pe de altă parte, trebuie să ne întrebăm: suntem înclinați să vedem doar anumite momente din viață, pe care le putem găsi spirituale, în care Dumnezeu ne vorbește? Acest punct de vedere este nebiblic și în același timp foarte superficial. Pentru că atunci nu trebuie să fii mereu veghetor. S-ar putea să te trezești dimineața, să te rogi, să citești Biblia și să cânti un cântec religios. Asta în sine este bine și frumos, dar din păcate, majoritatea oamenilor sunt atât de prinși de sarcinile și îndatoririle vieții de zi cu zi, încât nu mai găsesc timp să-și amintească de Hristos. Sau poate că obișnuiești să rostești o rugăciune înainte de a mânca. Acesta este ceea ce puteți realiza că Domnul Isus este acum cu adevărat prezent. Alții merg duminica la biserică și apoi nu le pasă de Dumnezeu toată săptămâna. Ei cred că prin aceasta și-au făcut datoria și obligația și au dat Cezarului ceea ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ceea ce este pentru Dumnezeu.

Cât de important este să ascultăm, ceea ce nu spune Sfânta Scriptură și în acest sens. Ar trebui să mă gândesc la voia lui Dumnezeu toată ziua și să mă las influențat de ea, nu doar uneori, ci mereu. Este bine, așadar, dacă avem un semn, care să ne amintească de acest fapt. Desigur, asta nu înseamnă nimic stereotip, restrictiv sau legalist.

Textul nostru continuă: *Și învață pe copiii tăi, ca să poți vorbi despre ele!* Acest text nu vrea să însemne, că ar trebui a să vorbim cu smerenie toată ziua. Pentru că nu numai di conversațiile religioase se vede cum trăiești cu Dumnezeu. Dar, pe de altă parte, însăși cuvintele noastre ne pot aminti de voia lui Dumnezeu.

Când stai în casa ta. Așa continuă textul nostru. Prin auto-examinare sinceră, trebuie să recunoaștem că cel mai greu loc pentru a fi un creștin credincios, este acasă.

Pe latura socială, sau în afaceri, unde nu suntem bine cunoscuți, este ușor să ne ascundem greșelile. Oamenii se comportă cu prudență și sunt străini unul față de celălalt, într-o anumită măsură. Dar acasă suntem cunoscuți de când eram copii. Oamenii știu ce suntem și ce părem.

O femeie mi-a spus odată că a avut mari dificultăți acasă. Ea hotărâse să înceapă o nouă viață cu Hristos. Soțul ei nu și-a dorit asta și i-a îngreunat viața. Cu fiecare ocazie i-a reproșat greșelile ei și a batjocorit-o: *Ce, vrei să fii evlavioasă și tot faci asta și asta?* Într-o astfel de situație, nu-i ușor să-L urmezi pe Hristos. Pentru că ai noștri văd fără milă dacă creștinismul nostru este real sau fals.

Mai departe textul nostru continuă. Cu aceste cuvinte Scriptura ne spune că în toate umblările noastre, indiferent unde ne aflăm, ar trebui să ne amintim că suntem proprietatea Domnului. Numai atunci toată ființa noastră va fi influențată de El. Continuarea textului nostru continuă apoi să spună: *Când te culci și când te ridici,* deci devreme și mai târziu, în orice moment. În toate ocaziile trebuie să fim în comuniune cu Hristos. Numai atunci se va produce o schimbare în creștinismul practic.

Suntem răscumpărați pentru a trăi ca oameni mântuiți în lume.

D. Cornilescu.

Trage-mă după Tine!

Oh, erou victorios! Ți-ai încheiat lucrarea,
Te-ai înălțat liber spre cer!
S-a terminat frica și noaptea crucii.
Porțile raiului Te salută.
Ai urcat, sus, sus
Și dorința se naște cu putere:
Trage-mă după Tine!

Trage-mă după Tine! Acasă nu este aici!
Acolo este, unde Tu ești!
Mă simt bine doar când lumina Ta strălucește în mine.
O, soare. Isuse Cristoase!
Doamne, eliberează-mă de pe acest pământ,
Ca să devin ceresc
Trage-mă după tine!

Atrage-mă după tine prin bucurie și durere,
Alăturați-vă nouă, așa alergăm!
Ai mers înainte.
O, Capule, atrage-mă cu putere spre cer, spre Tine!
Și când într-o zi vei apărea în glorie,
Atunci te voi urma alături de cei dragi!

Dora Rappard

Dumnezeu poate.

În Sfânta Scriptură găsim cuvinte foarte încurajatoare în mai multe locuri. Așa citim în Efes. 8:20: *Dumnezeu poate face cu mult mai mult decât ce cerem și înțelegem.* Romani 4:21 spune: *El știa cu siguranță, că ceea ce a promis Dumnezeu, poate și să facă.* 2 Tim. 1:12 Este scris: *El poate să mă păstreze până în ziuă aceea ce îmi este pusă înaintea.* Evrei 2:18 găsim cuvintele: *El îi poate ajuta pe cei ispitiți și Evrei 7.25: El poate salva pentru totdeauna.*

Unter dem Kreuz

Wochenblatt zur Vertiefung evangelischen Glaubenslebens

HERAUSGEBER: PFR. D. CORNILESCU, »LÄNDLI«, OBERÄGERI, KANTON ZUG

Das Blatt kostet vierteljährlich für die Schweiz Fr. 1.50, für das Ausland Fr. 2.—
Bestellungen, Anfragen richte man an: Kuranstalt »Ländli«, Oberägeri, Kanton Zug
Telephon: Oberägeri Nr. 4 53 91. Postcheckkonto: Zürich VIII 4925

Nr. 43

Oberägeri, den 20. Oktober 1940.

6. Jahrgang

Wochenspruch: Lerne männlich streiten!

Johann Arnd.

Praktischer Wandel.

5. Mose 11, 18-20: »So fasset nun diese Worte zu Herzen und in eure Seele und bindet sie zum Zeichen auf eure Hand, daß sie ein Denkmal vor euren Augen seien. Und lehret sie eure Kinder, daß du davon redest, wenn du in deinem Hause sitztest oder auf dem Wege gehst, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehst; und schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore.«

Wenn Christus in unser Leben hineinkommt, ist die erste Folge die, daß Er uns befreit von der Schuld unserer Sünde. Eine weitere Wirkung Seiner Gegenwart ist die, daß Er auch die Macht des Bösen in uns bricht und uns von einem Siege zum anderen führt.

Es ist etwas Wunderbares, den Herrn Jesus zum Zentrum seines Lebens zu machen. Eine neue Gesinnung kommt damit in unser ganzes Dasein hinein. Unser Denken, Fühlen, Handeln und Reden wird ein anderes. Christus ist dann das Ziel unseres Lebens.

Natürlich haben wir auf dieser Linie viel zu lernen. Wir machen immer wieder viele Fehler und können nicht jede Niederlage vermeiden. Aber das ist letzten Endes normal, weil wir eben Menschen sind.

Wir haben lange Zeit vielleicht ganz ohne Christus gelebt. Deshalb ist eine Umstellung nicht so einfach. Und doch muß es dahin kommen, daß wir den Heiland in alle Einzelheiten unseres Lebens hineinnehmen.

Wenn wir auch in dieser Beziehung noch oftmals versagen, so sollten wir doch den Mut nicht verlieren. Denn aller Anfang ist schwer.

Wie wichtig es ist, daß wir uns bis in die kleinsten Einzelheiten hinein beeinflussen lassen von Christus, zeigt uns das Wort Gottes in unserem Texte. Es heißt dort: »So fasset nun diese Worte zu Herzen und in eure Seele und bindet sie zum Zeichen auf eure Hand, daß sie ein Denkmal vor euren Augen seien!«

Weil Gott uns bis ins Kleinste hinein kennt und weiß, wie vergeßlich wir sind, gibt Er uns solche praktischen Ratschläge.

Wenn es uns Menschen darum zu tun ist, irgendeine Sache nicht zu vergessen, machen wir uns vielleicht einen Knoten ins Taschentuch, der uns daran erinnern soll. Ich habe mir aus demselben Grunde manchmal einen Faden um den Finger gewickelt.

Aehnlich müssen wir in unserem inneren Leben handeln. Den ganzen Tag über nehmen uns vielerlei äußere Dinge in Anspruch, so daß wir es gar leicht vergessen, an den Herrn Jesus zu denken.

Wir sollen uns daher nach dem Rate Gottes ein Zeichen machen, das uns an Ihn und Seinen Willen erinnert. Wenn ich dann z. B. gerade im Begriff bin, zornig zu sein, werde ich darauf aufmerksam gemacht, daß der Herr auf mich acht gibt. Dadurch habe ich sofort eine Hemmung gegen das Aufbrausenwollen. So kann ich viel leichter das Unrecht vermeiden.

Freilich gibt es Leute, die nur zu schnell einseitig werden auch in dieser Hinsicht. Aber andererseits muß man sich doch fragen: Sind wir nicht alle mehr oder weniger dazu geneigt, nur bestimmte Zeiten unseres Lebens als besonders geheiligt zu betrachten? Diese Auffassung ist unbiblich und zugleich sehr leicht. Denn man muß dann nicht immer auf der Hut sein.

Man steht vielleicht am Morgen auf, betet, liest die Bibel und singt ein frommes Lied. Das ist an sich schön und gut. Aber leider stürzen sich die meisten Menschen dann derartig in die Aufgaben und Pflichten des Alltags hinein, daß sie gar keine Zeit mehr finden, sich an Christus zu erinnern.

Oder vielleicht spricht man gewohnheitsgemäß vor dem Essen ein Tischgebet. Und dann denkt man keinen Augenblick länger an die Tatsache, daß der Herr Jesus nun wirklich gegenwärtig ist.

Andere gehen am Sonntag in die Kirche und kümmern sich dann die ganze Woche über nicht mehr um Gott. Sie meinen, sie hätten damit ihre Pflicht und Schuldigkeit getan und dem Kaiser gegeben, was des Kaisers ist und Gott, was Gottes ist.

Wie wichtig ist es, daß wir auch in diesem Punkte auf das hören, was die Heilige Schrift uns sagt. Den ganzen Tag über sollen wir an den Willen Gottes denken und uns von ihm bestimmen lassen, nicht nur in besonders dafür reservierten Zeiten. Es ist daher gut, wenn wir uns durch irgendein Zeichen an diese Tatsache erinnern lassen. Freilich ist damit nichts Schablonenhaftes, Beengendes, Gesetzliches gemeint.

Unser Text fährt fort mit den Worten: »Und lehret sie eure Kinder, daß du davon redest!« Diese Stelle ist nun nicht so gemeint, daß wir den ganzen Tag über fromm reden sollen. Denn religiöse Gespräche allein beweisen noch lange nicht, daß wir wirklich in der Gegenwart Gottes leben. Aber andererseits können gerade unsere Worte uns an den Willen Gottes erinnern.

»Wenn du in deinem Hause sitzt...« So fährt unser Text weiter. Auf Grund ehrlicher Selbstprüfung müssen wir zugeben, daß es gerade zu Hause am schwersten ist, ein gläubiger Christ zu sein.

Im Gesellschafts- oder Geschäftsleben, wo man uns nicht so gut kennt, kann man ziemlich leicht seine Fehler verbergen. Man benimmt sich vorsichtig und ist sich gegenseitig bis zu einem gewissen Grade fremd. Aber daheim kennt man uns von Kind auf. Man weiß um das, was wir sind und was wir scheinen.

Eine Frau erzählte mir einmal, daß sie gerade in dieser Hinsicht große Schwierigkeiten zu Hause hatte. Sie hatte sich entschlossen, ein neues Leben mit Christus anzufangen. Ihr Mann wollte das nicht und machte ihr das Dasein wirklich schwer.

Bei jeder Gelegenheit hielt er ihr ihre Fehler vor und spottete: »Was, du willst fromm sein und machst dies und jenes noch?«

20. Oktober 40

Seite 3

In solch einer Umgebung ist es nicht leicht, einen Wandel mit dem Herrn zu führen. Denn unbarmherzig sehen die eigenen Familienangehörigen, ob unser Christentum ein wirkliches ist, oder ob wir nur Theater spielen.

»Auf dem Wege«, so fährt unser Text dann weiter. Mit diesen Worten sagt uns die Heilige Schrift, daß wir uns auf all unseren Wegen, ganz gleich, wo wir uns auch befinden können, daran denken sollen, daß wir ein Eigentum des Herrn sind. Dann erst wird unser ganzes Wesen von Ihm beeinflußt.

Die Fortsetzung unseres Textwortes heißt dann weiter: »Wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehst.«

Also früh und spät, zu jeder Zeit, bei allen Gelegenheiten müssen wir in Gemeinschaft mit Christus stehen. Dann erst führen wir einen Wandel praktischen Christentums.

Wir sind erlöst, um als Erlöste in der Welt zu leben. D. Cornilescu.

Zieh mich nach Dir!

O Siegesheld! Du hast dein Werk vollbracht,
du stiegst verklärt empor!
Vorüber war die Angst und Kreuzesnacht,
dich grüßt' des Himmels Tor.
Hinauf, hinauf bist du gegangen,
und mächtig regt sich das Verlangen:
Zieh mich nach dir!

Zieh mich dir nach! Hier ist die Heimat nicht!
Dort ist sie, wo du bist!
Mir ist nur wohl, wenn in mir strahlt dein Licht,
o Sonne, Jesus Christ!
Herr, mach mich los von dieser Erden,
daß ich wie du mög' himmlisch werden!
Zieh mich nach dir!

Zieh mich dir nach durch Freude und durch Schmerz,
zieh uns, so laufen wir!
Du gingst voran, o Haupt, drum himmelwärts
zieh mächtig mich zu dir!
Und wenn du einstens wirst erscheinen
in Herrlichkeit, dann mit den Deinen
zieh mich nach dir!

Dora Rappard.

Gott kann.

In der Heiligen Schrift finden wir an mehreren Stellen recht aufmunternde Worte. So lesen wir Eph. 3, 20: »Gott kann überschwenglich tun über alles, was wir bitten und verstehen.« Röm. 4, 21 heißt es: »Er wußte aufs allgewisseste, daß, was Gott verheißt, das kann er auch tun.« 2. Tim. 1, 12 steht geschrieben: »Er kann mir bewahren, was mir beigelegt ist, bis an jenen Tag.« Hebr. 2, 18 finden wir die Worte: »Er kann helfen denen, die versucht werden.« Und Hebr. 7, 25: »Er kann selig machen immerdar.«